

Ấn Phẩm Số 25-36 | THÁNG 12/2025

LÒNG BẤT KÍNH TRONG SỰ THỜ PHƯỢNG

(Ma-lai-chi 1:6-2:3)

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

Chúng ta biết rằng, Đức Chúa Trời là Cha, là Chủ của chúng ta; việc thờ phượng Ngài là điều chúng ta cần làm và phải làm. Trong sự thờ phượng Đức Chúa Trời, có thưởng và có phạt vì Ngài là Đấng Chân thật và Hằng sống. Câu hỏi đặt ra: Làm thế nào sự thờ phượng của chúng ta được Ngài ban thưởng mà không bị phạt? Chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu Ma-la-chi 1:6-2:3 để chúng ta có bài học cho bản thân mình trong sự thờ phượng Đức Chúa Trời nhé!

MỐI QUAN HỆ

Sách Ma-la-chi được viết cho những người thuộc thế hệ con cháu Y-sơ-ra-ên trở về từ cuộc lưu đày. Mặc dù, Đức Chúa Trời đã kêu gọi họ quay trở lại với mối quan hệ với Ngài, nhưng có vẻ họ trở lại một cách không thật lòng, được nhìn thấy qua hành động thờ phượng của họ.

Một lần nữa, Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Ma-la-chi để kêu gọi, uốn nắn họ trong việc thờ phượng Ngài. Đức Chúa Trời tiếp tục khẳng định mối quan hệ giữa Ngài với họ; Ngài là Cha, là Chủ của họ. Ngài yêu cầu họ tỏ lòng tôn kính Ngài trong sự thờ phượng, một điều hiển nhiên và dễ chấp nhận. Ngài cũng chỉ cho họ một lý lẽ thông thường mà một người cần phải có “Con trai tôn kính cha mình, đầy tớ tôn kính chủ mình”. Từ “tôn kính” có nghĩa là tôn sùng và kính trọng. Thế nhưng họ đã không làm như vậy, họ đã tỏ ra bất kính trong sự thờ phượng Đức Chúa Trời; do đó Ngài đã lên án và quở trách họ.

BẤT KÍNH, KHINH DỄ ĐỨC CHÚA TRỜI

Trong sự quở trách của Đức Chúa Trời, Ngài quở trách những thầy tế lễ nói riêng, và toàn thể dân Y-sơ-ra-ên nói chung bởi sự bất kính, khinh dễ của họ trong sự thờ phượng. Thầy tế lễ sẽ là đại diện cho toàn thể dân Y-sơ-ra-ên trong sự quở trách này. Đức Chúa Trời đã chỉ ra trên cả ba phương diện: hành động, lời nói và tấm lòng.

Hành Động

Đức Chúa Trời đòi hỏi những thầy tế lễ về sự kính sợ, sự tôn kính Ngài ở đâu trong khi Ngài là Cha, là Chủ của họ “Con trai tôn kính cha mình, đầy tớ tôn kính chủ mình. Vậy nếu ta là cha, nào sự tôn kính thuộc về ta ở đâu? Và nếu ta là chủ, nào sự kính sợ ta ở đâu?” Hành động cụ thể của họ ở đây là khinh dễ danh Ngài. Lỗi khinh dễ danh Đức Chúa Trời thuộc vào điều răn thứ ba trong Mười Điều Răn của luật pháp Môi-se (Xuất Ê-díp-tô ký 20:7) và là một lỗi vô cùng nghiêm trọng. Những thầy tế lễ là những người thay mặt dân sự dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời và còn có bổn phận dạy dân sự hiểu biết luật pháp của Ngài. Vậy mà chính họ đã vi phạm và còn ưng thuận cho dân sự làm ra tội lỗi này; họ là những người biết luật mà còn phạm luật.

Hành động cụ thể của họ là xem “Bàn của Đức Giê-hô-va là ô uế, đồ ăn đến từ trên nó là đáng khinh dễ” được thể hiện qua hai hành vi: Thứ nhất, dâng bánh ô uế, chúng ta không biết cụ thể bánh bị ô uế trong trường hợp này là như thế nào; chúng ta chỉ biết một điều đây là bánh không theo luật pháp Môi-se quy định. Việc dâng bánh ô uế làm cho “Bàn của Đức Giê-hô-va đáng khinh dễ”.

Thứ hai, dâng lễ vật là những con vật mù, què và đau cho Đức Giê-hô-va. Luật pháp Môi-se quy định kỹ càng về phẩm chất của những con vật dâng lên cho Đức Chúa Trời trong Lê-vi ký 1-7; những con vật phải là tốt nhất và không tì vết chi hết. Đức Chúa Trời cũng thể hiện rõ ý muốn của Ngài là sẽ không nhận những con tì vết *“Các người chớ dâng một con vật nào có tì vết, vì nó sẽ không được nhận. Khi một người nào dâng cho Đức Giê-hô-va một của lễ thù ân bằng bò hay chiên, hoặc dâng trả lễ khấn nguyện hay là lạc ý, hầu cho con sinh được nhận, phải không có một tì vết chi trên mình. Các người chớ dâng cho Đức Giê-hô-va một con thú nào hoặc mù mắt, què cẳng, bị xé, ghe, chốc, hay là lác; các người chớ bắt nó làm của lễ dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va trên bàn thờ (Lê-vi ký 22:20-22).* Vậy mà dân Y-sơ-ra-ên đã dâng những con vật như vậy và những thầy tế lễ lại ưng thuận cho hành động này. Hành động dâng như vậy, Đức Chúa Trời không nhận mà Ngài còn gọi đó là việc làm “dữ”. Sau đó, Đức Chúa Trời đưa ra một thử thách cho họ, thử dâng những lễ vật như vậy cho quan trấn thủ của họ, thử xem quan có nhận không? Rõ ràng ai trong vòng họ cũng biết là sẽ không nhận và còn có thể bị phạt nữa. Vậy mà họ lại dám làm như vậy, với một Đức Chúa Trời là Vua trên muôn vua, Chúa trên muôn Chúa; hành động của họ là phạm thượng, bất kính và đáng phạt là dường nào.

Lời Nói

Đứng trước sự chỉ rõ và sự quả trách của Đức Chúa Trời, những thầy tế lễ ở đây đã trả lời “Chúng tôi có khinh dễ danh Ngài ở đâu?” và “Chúng tôi có làm ô uế Ngài ở đâu?” Qua lời nói của họ, chúng ta thấy họ không nhận lỗi cho hành động của mình, không ăn năn; và xem sự quả trách của Ngài là vô căn cứ, là vu khống.

Sau đó, đứng trước sự buộc tội cụ thể, chắc chắn và không thể chối cãi hơn được nữa của Đức Chúa Trời, họ lại vẫn còn nói “Ôi! Việc khó nhọc là dường nào!”, rồi họ khinh dễ. Trước lời nói của họ, Đức Chúa Trời gọi họ là “kẻ hay lừa dối” và đáng bị rửa sả. Họ được gọi là kẻ hay lừa dối bởi vì hai lý do sau: Thứ nhất, đây không còn là luật quy định, mà là sự hứa nguyện tự nguyện của họ, xuất phát từ sự cam kết dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời. Nhưng nay họ lại không muốn làm và xem đây là việc khó nhọc; chưa dừng lại ở đây, họ còn có ý đổ thừa việc này cho Đức Chúa Trời “việc khó nhọc”. Thứ hai, có phải là việc này là khó nhọc và họ không có đủ năng lực thực hiện hay không? Câu trả lời là không, Đức Chúa Trời đã chỉ ra rằng “trong bầy nó có con

đực”, và con vật đó có đủ phẩm chất để dâng. Vậy mà họ lại đem dâng con vật bị cướp, vật què và đau cho Đức Chúa Trời. Như vậy, qua lời nói của họ, họ được gọi là “kẻ hay lừa dối”.

Tám Lòng

Dựa trên hành động và lời nói của dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã lên án tấm lòng của họ đối với Ngài. Dân Y-sơ-ra-ên đã không “để lòng dâng sự vinh hiển cho danh Ngài” và đã không để những mạng linh của Ngài vào lòng. Nhưng ngược lại, họ lại có một tấm lòng không kính sợ Ngài, khinh dễ Ngài và không tôn kính Ngài, mặc dù Ngài là Cha, là Chủ của họ; ngoài ra, tấm lòng của họ còn được

HẬU QUẢ

Dựa trên hành động, lời nói và tấm lòng của dân Y-sơ-ra-ên đối với Đức Chúa Trời trong sự thờ phượng, thì họ sẽ được kết quả gì? Phước lành hay rủi ro.

Thờ Phượng Vô Ích

Mục đích dân Y-sơ-ra-ên dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời thể hiện mối quan hệ của họ đối với Ngài, thể hiện sự tôn kính của họ; và họ muốn Ngài thấy điều đó để Ngài vui lòng và ban ơn cho mình. Nhưng không, với sự bất kính của họ trong sự thờ phượng thì Ngài không vui lòng và Ngài không làm ơn cho họ trong sự nài xin của họ. Cuối cùng, Đức Chúa Trời bảo họ, thà rằng đóng các cửa đền thờ lại và đừng dâng tế lễ nữa, vì Ngài xem hành động đó là thờ phượng “vô ích”, không có giá trị gì cả.

Đức Chúa Trời Không Nhậm Và Rửa Sả

Khi dân Y-sơ-ra-ên dâng tế lễ, thì hiển nhiên họ muốn Ngài nhậm của lễ của mình; và quả thật Ngài cũng muốn nhậm tế lễ của họ qua việc Ngài đã dạy dỗ họ dâng và quy định cách thức dâng để Ngài nhậm. Nhưng với những tế lễ họ dâng, Ngài thể hiện rõ là Ngài “chẳng nhận” và “không thể nhận” được những tế lễ như vậy, vì làm ô uế danh thánh của Ngài.

Ngoài ra, trước thái độ và tấm lòng bất kính của dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời gọi họ là đáng

rủa và Ngài sẽ rủa và đã rủa, họ sẽ gặp những tai họa và sẽ không còn những phước lành nữa. Như vậy sự thờ phượng của họ đã không được phước mà lại còn bị rủa sả nữa.

Cửa Lễ Và Người Dâng Bị Vứt Đi

Hậu quả cuối cùng cho sự thờ phượng bất kính là tất cả những tế lễ của họ, Đức Chúa Trời coi như phân, một chất thải ô uế, dơ bẩn của con người hoặc động vật; và số phân bẩn thỉu này sẽ được bôi trên mặt của họ. Chưa dừng lại ở đây, những tế lễ được xem là phân sẽ cùng với những người dâng nó bị ném đi, vứt đi như người ta vứt bỏ đi phân vậy. Do đó, hành động thờ phượng như thế có thể sẽ mang đến cái chết.

BÀI HỌC

Qua hành động thờ phượng bất kính của dân Y-sơ-ra-ên đã để lại cho chúng ta, các Cơ đốc nhân một bài học sâu sắc cho sự thờ phượng của chúng ta đối với Đức Chúa Trời. Chúng ta phải thờ phượng bằng những sự chỉ dẫn của Ngài với tất cả tấm lòng tôn kính, kính sợ Ngài; bởi có Ngài là Cha, là Chủ của chúng ta; và Ngài sẽ ban thưởng cho những ai thờ phượng Ngài như vậy. Nếu chúng ta thờ phượng với lòng bất kính, thì hình phạt sẽ dành cho chúng ta. Vậy chúng ta hãy thờ phượng Chúa để được ban thưởng chứ đừng để nhận lấy sự hình phạt nhé!

(Kính thánh là thật!)

